

binde Ministerens Raadighed over Reservefonden, saa føler jeg ingen Trang til at disponere over Reservefondens Midler paa et Tidspunkt, hvor andre Udveje ere aabne.

Til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) vil jeg, uden i øvrigt at komme ind paa Fortidens Finanspolitik, sige, at det Billede, han oprullede, var jo ikke særlig lysteligt, men det begrundede i høj Grad Nødvendigheden af at optage et Statslaan netop nu, og det ærede Medlem erkendte ogsaa, at denne Trang er til Stede. — Fremtidens Finanspolitik og Udsigterne for Fremtiden i det hele ville, som det ærede Medlem ganske rigtigt bemærkede, være afhængige af, hvorledes Toldindtægterne indgaa. At Toldloven har berøvet Statskassen en Indtægt, det er givet, det var ogsaa beregnet, det er sket forsætligt. Om Toldloven imidlertid vil nøjes med at berøve Statskassen et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Mill. aarligt, saaledes som det er anslaaet, eller om Finanserne ville lide en endnu større Afgang enten paa Grund af Konjunkturerne eller paa Grund af en Konstruktionsfejl ved Toldloven, det skal jeg ikke komme ind paa. Men de fremtidige Udsigter ere saa godt som udelukkende afhængige af Toldindtægterne, og jeg mener da, at efterhaanden som Befolkningen i Danmark tiltager, og den almindelige Velstand ogsaa er mere og mere stigende — og at dette er Tilfældet, er jo et Faktum, som ikke kan benægtes —, ville Toldindtægterne gaa rigeligere og rigeligere ind. Dertil kommer, at Kompensationslovene, selv om Brændevinsafgiften svigter, dog ikke ville svigte i den Grad, som det ærede Medlem gav det Udseende af, idet jeg gaar ud fra, at Arveafgiftsloven ved Stigningen af den almindelige Velstand vil bringe mere og mere ind i Statskassen. Denne Lov kan ikke siges at have svigtet, thi man kunde ganske simpelt ikke stille nogen Forventning til den, idet en Arveafgiftslov, der først træder i Kraft 1. Januar 1909, jo ikke kan bringe nogen Afgift ind i Statskassen i det første Kvartal. Folk maa først dø og deres Boer opgøres, forinden der kunde komme nogen forøget Indtægt ind i Statskassen som Følge af Forhøjelsen af Arveafgiften. Det er imidlertid min absolutte Mening, at Arveafgiften paa Grund af den stigende Velstand vil bringe de Indtægter, som ere beregnede, og stadigt stigende Indtægter, og at Toldloven uanset den Omstændighed, at den har skuffet Forventningerne straks, dog

rimeligvis senere vil bringe stigende Indtægter i Statskassen ogsaa paa Grund af Befolkningstilvæksten og den stigende Velstand i Befolkningen. Jeg ser derfor ikke saa mørkt paa den fremtidige Situation, selv om jeg maa indrømme det ærede Medlem, at der er lagt stærkt Beslag paa Statens Indtægter for en lang Periode ved de Love, det ærede Medlem nævnedes, særligt Tiendeloven, Retsreformen o. s. v.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Bramsen: Jeg vilde gerne overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) til Forklaring af, at vi ikke finde, at et Statslaan paa 40 Mill. Kr., der udbringes til $38\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er for stort efter Øjeblikkets Behov, sige, at vi kunne ikke se, hvorledes Finansministeren overhovedet vil kunne komme ud af det med de Penge, han paa den Maade faar ind, endog blot til det nævnte øjeblikkelige Behov. Ministeren vil henlægge $17\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Jernbaner i 5 Aar à $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., endvidere skal der bruges 10 Mill. Kr. til de engelske Veksler, Halvdelen af de 20 Mill. Kr.s Gæld. Han vil laane 5 Mill. Kr. til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og endelig fordrer han bestemt at have 15 Mill. Kr. som disponible Midler i Kassen, hvad der jo er meget rimeligt. Det bliver tilsammen $47\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Derimod faar Ministeren kun $38\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu gør Ministeren Regning paa, at man i Løbet af 5 Aar kan faa de 5 Mill. Kr. tilbage fra Den sjællandske Bondestands Sparekasse med 1 Mill. Kr. om Aaret, og dernæst, at Bankgarantien, naar den er færdig, vil vise sig at fordrer et noget mindre Beløb end de 10 Mill. Kr., som nu udredes til den i London, saaledes at der skulde spares og indgaa 9 Mill. Kr. Trække vi det fra, komme vi til de $38\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som den højtærede Minister faar ud af sit Statslaan paa 40 Mill. Kr. Men saa er de 14 Mill. Kr. Gæld til Nationalbanken — netop den, som har fremkaldt Statslaanet — ikke dækket! Altsaa, Ministeren begynder med enten at maatte anvende de Millioner, som han vil have disponible, til Nationalbankgælden, men saa ere de ikke disponible, eller ogsaa maa han anvende de $17\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som skulde henlægges til en Fond til Jernbaneanlæg, til Afgørelse af Gælden til Nationalbanken. Hvorledes man end ser paa det, maa man